

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Asan/12/2017
Identifikačné číslo spisu: 5016200568
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5016200568.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobkyne: I. B., bytom B. č. XXX, zastúpenej JUDr. Martinom Olosom, advokátom, so sídlom Karola Kašjaka 1, Rajecké Teplice, proti sťažovateľovi (žalovanému): Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti oznámenia žalovaného č. SK/0202/99/2016 z 22. apríla 2016, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp zn. 30S/2/2016 z 23. mája 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 30S/2/2016 z 23. mája 2017 z a m i e t a .

Žalobkyňa m á p r á v o proti sťažovateľovi na úplnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „správny súd“) rozsudkom sp.zn. 30S/2/2016 z 23.05.2017 podľa § 191 ods. 1 písm. d/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil oznámenie žalovaného o zmeškaní lehoty na podanie odvolania č. SK/0202/99/2016 z 22.04.2016 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Úspešnej žalobkyni správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP priznal proti žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku správny súd uviedol, že Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj ako prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. K/0262/05/2015 z 26.10.2015 podľa § 9 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa (ďalej len „zákon č. 128/2002 Z.z.“) uložil žalobkyni ako fyzickej osobe - podnikateľovi, podnikajúcej pod obchodným menom I., poriadkovú pokutu 1 600,- € pre nerešpektovanie oprávnenia Slovenskej obchodnej inšpekcie a jej inšpektorov v zmysle § 4 ods. 3 písm. b/ a § 5 ods. 6 písm. c/ zákona č. 128/2002 Z.z. požadovať od kontrolovanej osoby potrebné informácie, doklady, údaje a písomné alebo ústne vysvetlenia, čím došlo k mareniu výkonu kontroly.

3. Na základe odvolania žalobkyne vydal žalovaný dňa 22.04.2016 Oznámenie o zmeškaní lehoty na podanie odvolania č. SK/0202/99/2016. Žalovaný konštatoval oneskorenosť podaného odvolania, a tiež absenciu dôvodov pre obnovu konania alebo zmenu či zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Poukázal pritom na § 25 ods. 2, 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) a skutkové okolnosti, podľa ktorých žalobkyňa podala odvolanie na poštovú prepravu dňa 22.02.2016, pričom lehota na podanie odvolania jej uplynula dňa 30.11.2015.

4. Správy súd zistil, že v priebehu súdneho konania dňa 18.08.2016 žalobkyňa ukončila podnikateľskú činnosť, ktorú vykonávala ako fyzická osoba - podnikateľ pod obchodným menom I.. Preto s ňou správny súd ďalej konal ako s fyzickou osobou.

5. V prvom rade správny súd skúmal, či oznámenie vydané žalovaným, ako orgánom štátnej správy pri výkone jeho právomocí zverených mu zákonom, bolo spôsobilé autoritatívne zasiahnuť do právnej sféry žalobkyne a vyvolať ním požadované účinky, t.j. vynútiť si splnenie uloženej povinnosti a nepochybne tak citeľne zasiahnuť do sféry jej práv a povinností. V tejto súvislosti správny súd uviedol, že žalobkyni bola rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu uložená sankcia 1 600,- € za porušenie § 9 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z.. Túto povinnosť žalobkyňa predtým nemala. Tým, že žalovaný vo veci účastníčke konania oznámil, že jej odvolanie bolo podané oneskorene, de facto účastníčke konania oznámil, že jej oneskorene podané odvolanie nemá schopnosť zabrániť tomu, aby napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu nadobudlo právoplatnosť, dotklo sa právnej sféry žalobkyne, a preto aj takéto oznámenie (list) je spôsobilé vyvolať účinky, ktorými môžu byť práva a právom chránené záujmy a povinnosti žalobkyne priamo dotknuté. Oznámenie žalovaného tak napĺňa pojmové znaky opatrenia v zmysle § 3 ods. 1 písm. c/ SSP a podlieha prieskumnej činnosti súdu v správnom súdnictve.

6. Ďalej správny súd uviedol, že jedným z imanentných predpokladov činnosti súdu je danosť atribútu preskúmateľnosti správneho aktu orgánu verejnej správy, a to z hľadiska požiadavky zrozumiteľnosti správneho aktu (jazykovej aj logickej) a požiadavky na určitú kvalitu i kvantitu dôvodov v ňom obsiahnutých. Je potrebné mať na pamäti, že odôvodnenie rozhodnutia plní niekoľko funkcií, predovšetkým má presvedčiť účastníkov o správnosti postupu správneho orgánu a o zákonnosti jeho rozhodnutia. Tým sa napĺňa jedno zo základných pravidiel konania - posilňovať dôveru občanov v správnosť rozhodovania, aby prijaté rozhodnutia fyzické a právnické osoby viedli k dobrovoľnému plneniu povinností (§ 3 ods. 4 Správneho poriadku). Ďalšou funkciou je kontrolná funkcia, predovšetkým tých orgánov, ktoré budú rozhodnutie prípadne preskúmať. Presvedčivé odôvodnenie tak môže zamedziť zbytočnému uplatňovaniu opravných prostriedkov. Ak atribút preskúmateľnosti odôvodnenia správny akt orgánu verejnej správy nenapĺňa, potom správny súd nemôže správny akt (či už má formu rozhodnutia, resp. opatrenia) preskúmať, nemôže si správny súd na záveroch správneho orgánu vybudovať svoje úvahy o veci a ani účastníci proti nemu nemôžu náležite formulovať žalobné námietky. Preskúmateľnosť správneho aktu orgánu verejnej správy je predpokladom predovšetkým pre to, aby sa účastník mohol domáhať svojich práv na správnom súde; ak taký predpoklad nie je naplnený, nemôže práve z tohto dôvodu správny akt obstať.

7. Vo vzťahu k preskúmanému opatreniu správny súd uviedol, že správny orgán môže aj neformálnym spôsobom - oznámením (listom) oneskorenosť odvolania oznámiť účastníkovi (§ 60 Správneho poriadku), avšak má byť bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že odvolanie bolo podané oneskorene. Pokiaľ účastník podá správnu žalobu na preskúmanie takého opatrenia, súd je oprávnený preskúmať zákonnosť takto vydaného oznámenia, t.j. zákonnosť posúdenia odvolania ako oneskoreného (nepreskúmava meritórne námietky vo vzťahu k predmetu správneho konania).

8. Vzhľadom na skutočnosť, že oznámenie žalovaného - opatrenie (§ 3 ods. 1 písm. c/ SSP) je správnym aktom vydaným orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté a podlieha prieskumnej činnosti správneho súdnictva, musí čo do obsahových náležitostí primerane napĺňať požiadavky na jeho odôvodnenie, ktoré § 47 ods. 3 Správneho poriadku v

nadväznosti na § 60 Správneho poriadku vyžaduje pre rozhodnutie správneho orgánu vydané v správnom konaní.

9. V dôvodoch preskúmaného správneho aktu žalovaného (opatrenia) - oznámenia č. k. SK/0202/99/2016 z 22.04.2016 sa žalovaný obmedzil na konštatovanie oneskorenosti odvolania žalobkyne s uvedením dátumu doručenia odvolania prvostupňovému správneému orgánu 22.02.2016 a konštatovania uplynutia odvolacej lehoty dňom 30.11.2015 bez bližšieho vymedzenia skutočností relevantných z hľadiska aplikácie konkrétnych ustanovení Správneho poriadku o momente doručenia písomnosti účastníkovi konania. Správny akt tak neposkytuje podľa názoru správneho súdu žalobkyni dostatok dôvodov pre formuláciu žalobných námietok žalobkyňou a následnú prieskumnú činnosť správneho súdu.

10. Správny súd považoval za potrebné zdôrazniť, že úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov a odstraňovať vlastným zisťovaním vady správneho aktu a postupu správneho orgánu, ale preskúmať zákonnosť správnych aktov, teda či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok (vymedzených žalobou) rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesné predpisy. Jedným z esenciálnych predpokladov prieskumnej činnosti súdu je pritom také odôvodnenie rozhodnutia, resp. opatrenia správneho orgánu, ktoré poskytuje správneému súdu dostatočný základ pre preskúmanie rozhodnutia, resp. opatrenia napadnutého žalobou. Nedostatok dôvodov žalobou napadnutého správneho aktu viedol správny súd k jeho zrušeniu pre nepreskúmateľnosť bez možnosti zaoberať sa ďalšími námietkami žalobkyne týkajúcimi sa procesu doručovania prvostupňového rozhodnutia a podania jej odvolania.

11. V závere správny súd uviedol, že v ďalšom konaní bude povinnosťou žalovaného znovu o odvolaní žalobkyne rozhodnúť, rešpektujúc právo žalobkyne ako účastníčky správneho konania na riadne a presvedčivé odôvodnenie správneho aktu. Ak žalovaný opätovne po preskúmaní odvolania žalobkyne v intenciách záverov správneho súdu dôjde k záveru o oneskorenosti odvolania, musí sa vo svojom opatrení (oznámení) vysporiadať so všetkými skutočnosťami, ktoré sú pre taký záver správneho orgánu nevyhnutné v zmysle § 25 ods. 3 a § 54 ods. 2 Správneho poriadku (najmä na akú adresu, z akého dôvodu a kedy bolo doručované prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu, kedy sa vrátila nedoručená zásielka správneému orgánu a kedy márne uplynula zákonná 15-dňová odvolacia lehota) vrátane zdôvodnenia relevancie doručovania prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu na novú, žalobkyňou označenú adresu z hľadiska záveru správneho orgánu o oneskorenosti odvolania.

12. Proti rozsudku správneho súdu podal žalovaný (ďalej aj „sťažovateľ“) v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd napadnutý rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

13. V kasačnej sťažnosti žalovaný uviedol, že trvá na tom, že v preskúmanej veci nijako nepochybil a neporušil svojím procesným postupom a vydaním napadnutého oznámenia zákonné práva žalobkyne. Oznámenie v podobe, v akej bolo vydané, spĺňa podľa žalovaného požiadavky vyplývajúce z právnych noriem, pričom žalovaný pri doručovaní písomnosti žalobkyni postupoval v súlade s ustanoveniami Správneho poriadku.

14. Žalovaný poukázal na to, že dňa 24.07.2015 nemohli inšpektori Slovenskej obchodnej inšpekcie vykonať kontrolu za účelom prešetrenia podnetu na adrese miesta podnikania žalobkyne Y. z dôvodu, že na uvedenej adrese sa nenachádzal podnikateľský subjekt a ani žiadna zodpovedná osoba. Na základe uvedeného správny orgán predvolal žalobkyňu resp. splnomocneného zástupcu na deň 31.08.2015 o 13.00 hod. alebo v náhradnom termíne 07.09.2015 o 13.00 hod. na dostavenie sa na Inšpektorát SOI v Žiline. Predvolanie sa správneému orgánu vrátilo s poznámkou doručovateľa „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Správneému orgánu nebola známa žiadna iná adresa ako adresa miesta podnikania z výpisu zo živnostenského registra a pre nemožnosť došetrenia spotrebiteľského podnetu bolo s využitím fikcie doručenia začaté správne konanie za marenie výkonu kontroly. Správny orgán pri doručovaní vychádzal zo záväznosti údajov pre tretie osoby, zapísaných v živnostenskom registri. Oznámenie o

začatí správneho konania žalobkyňa prevzala dňa 01.10.2015. Taktiež bola žalobkyňa upovedomená o tom, že má procesné právo do 8 dní od doručenia tohto oznámenia navrhnúť doplnenie dokazovania a že vo veci bude rozhodnuté podľa § 46 Správneho poriadku. Napriek tomu, že toto oznámenie v mieste svojho podnikania žalobkyňa prevzala, neoznámila správne orgánu inú adresu pre doručovanie správneho rozhodnutia. Taktiež žalobkyňa neinformovala doručovaciu poštu o úmysle dlhobojšie sa zdržiavať mimo doručovacej adresy, pričom takéto opatrenie možno rozumne očakávať od účastníka prebiehajúceho správneho konania, ktorý má o konaní riadnu vedomosť.

15. Prvostupňové rozhodnutie bolo žalobkyňi doručované na oficiálnu adresu miesta podnikania Y. XX/XX, XXX XX L. a to opakovane. Daná písomnosť sa správne orgánu vrátila vždy s poznámkou poštového doručovateľa „zásilka neprevzatá v odbernej lehote“. Iná adresa nebola správne orgánu známa. Prvostupňové rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.11.2015 a vykonateľnosť dňa 30.12.2015. Dňa 05.02.2016 bola prvostupňovému správne orgánu doručená žiadosť o doručenie rozhodnutia, ktorej prvostupňový správny orgán vyhovel a zaslal kópiu právoplatného rozhodnutia žalobkyňi na adresu doručovania XXX XX B. XXXX. Proti právoplatnému rozhodnutiu sa žalobkyňa odvolala dňa 22.02.2016, t.j. cca tri mesiace po jeho právoplatnosti. Dňa 22.04.2016 bolo vydané oznámenie o zmeškaní lehoty.

16. Žalovaný poukázal na to, že odvolanie je riadny opravný prostriedok a smeruje výlučne proti neprávoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu. Žalovaný preto zastával názor, že zvolil správny procesný postup, keď rešpektujúc § 60 Správneho poriadku preskúmal rozhodnutie a celé konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom nezistil dôvod na obnovu konania alebo zmenu, či zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania a oneskorené odvolanie žalobkyne vybavil neformálnym spôsobom. V tejto súvislosti žalovaný namietal, že oznámenie o zmeškaní lehoty nemôže byť posudzované ako rozhodnutie, nakoľko nespĺňa základné obsahové a formálne atribúty rozhodnutia.

17. Podľa žalovaného napadnuté oznámenie obsahovalo skutočnosti, z ktorých vyplýva, prečo bolo odvolanie žalobkyne podané po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. To, že sa žalovaný dopodrobna nezaoberal každou jednou námietkou žalobkyne nerobí podľa neho správny akt nezákonným alebo nepresvedčivým. Žalovaný nepovažoval za potrebné detailne odôvodňovať oznámenie o zmeškaní lehoty, nakoľko toto má informatívny charakter a tiež z dôvodu hospodárnosti a rýchlosti správneho konania.

18. Žalovaný trval na tom, že napadnuté oznámenie spĺňa všetky atribúty neformálneho listu. V oznámení je jasne identifikovaný účastník konania, vymedzené porušenie zákonnej povinnosti, zákonné ustanovenie, ktoré sa použilo pri počítaní lehoty súvisiacej s doručovaním rozhodnutia účastníkovi konania, kedy bolo odvolanie podané na poštovú prepravu a kedy uplynula zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania. Súčasne bolo prvostupňové rozhodnutie a celé konanie preskúmané a žalovaný nezistil dôvod pre obnovu konania alebo zmenu či zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

19. Ďalej žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Sžo/101/2014 zo 16.12.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 20S/155/2013 zo 07.10.2014, ako aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 23S/124/2015 z 11.11.2015 v obdobnej veci. V tejto súvislosti namietal, že na uvedené rozhodnutia poukazoval už vo vyjadrení k žalobe, pričom správny súd sa s nimi v odôvodnení napadnutého rozsudku nijakým spôsobom nevysporiadal.

20. Podľa žalovaného správny súd postupoval nad rámec určený zákonom, nakoľko žalobkyňa v súdnom konaní nespochybňovala odôvodnenie oznámenia žalovaného, ale žalovanému vytýkala nesprávny postup pri doručovaní prvostupňového správneho rozhodnutia. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky č.k. Azs 9/2003/10 z 23.10.2003.

21. Žalobkyňa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalovaného uviedla, že považuje rozsudok správneho súdu za vesne správny, z ktorého dôvodu žiadala jeho potvrdenie.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti žalovaného (453 ods. 1 a 2 SSP) a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Kasačný súd rozhodol o kasačnej sťažnosti bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP). Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v lehote najmenej piatich dní pred jeho vyhlásením (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

23. Predmetom kasačného konania bol rozsudok správneho súdu, ktorým podľa § 191 ods. 1 písm. d/ SSP zrušil oznámenie žalovaného o zmeškaní lehoty na podanie odvolania č. SK/0202/99/2016 z 22.04.2016 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

24. Na základe odvolania žalobkyne proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj č. K/0262/05/2015 z 26.10.2015 o uložení poriadkovej pokuty v sume 1600,- Eur podľa § 9 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z. vydal žalovaný dňa 22.04.2016 Oznámenie o zmeškaní lehoty na podanie odvolania č. SK/0202/99/2016, v ktorom konštatoval oneskorenosť podaného odvolania a tiež absenciu dôvodov pre obnovu konania alebo zmenu či zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Žalovaný poukázal na § 25 ods. 2, 3 Správneho poriadku a skutkové okolnosti, podľa ktorých žalobkyňa podala odvolanie na poštovú prepravu dňa 22.02.2016, pričom lehota na podanie odvolania jej uplynula dňa 30.11.2015.

25. Súdna prax je jednotná v tom, že predmetom súdneho prieskumu môže byť aj neformálne oznámenie správneho orgánu o tom, že odvolanie účastníka správneho konania nebolo podané včas. Je povinnosťou súdu v prípade, ak dôjde k preskúmaniu takéhoto oznámenia, zaujať stanovisko len k tej okolnosti, či boli splnené podmienky pre takýto postup, resp. či nebolo povinnosťou odvolacieho správneho orgánu zaoberať sa vecnými námietkami účastníka a ukončiť správne konanie vydaním rozhodnutia. Preto súd nepreskúma toto oznámenie z hľadísk meritórneho posúdenia veci, ale len z procesného hľadiska, či skutočne bolo odvolanie podané oneskorene.

26. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy je jednou z najzávažnejších väd, ktorou môže byť napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie zaťažené. Nesporne ide o takú vadu, ktorá bráni správne súdu napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie (alebo ich časť) preskúmať. Zjednodušene povedané, nepreskúmateľné je také rozhodnutie alebo opatrenie, pokiaľ z neho nemožno zistiť, ako bolo rozhodnuté, o čom bolo rozhodnuté alebo prečo bolo rozhodnuté práve tak.

27. Nedostatok dôvodov znamená jednak absolútny nedostatok odôvodnenia, ale aj to, že rozhodnutie neobsahuje skutočnosti, ktoré viedli orgán verejnej správy k rozhodnutiu, čo je aj podľa názoru kasačného súdu evidentnou vadou žalobou napadnutého oznámenia v prejednávanej veci, keď v oznámení žalovaného absentujú skutkové okolnosti, na základe ktorých žalovaný dospel k záveru o zmeškaní lehoty zo strany žalobkyne na podanie odvolania a ich právny význam. V tejto súvislosti kasačný súd dodáva, že právne posúdenie veci znamená, že správny orgán subsumuje zistený skutkový stav pod príslušné ustanovenie právneho predpisu. Právne posúdenie veci musí obsahovať konkrétny odkaz na príslušný právny predpis, z ktorého správny orgán pri svojom rozhodovaní vychádzal a z ktorého vyvodzuje svoje právne posúdenie. Nestačí len citácia príslušného ustanovenia, ale je žiaduce, aby sa vyložil aj obsah právnej normy, aby účastníci pochopili vzťah medzi skutkovým zistením a právnym posúdením.

28. Ako podporné rozhodnutia, ktoré potvrdzujú ustálenosť judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v otázke nárokov na náležité odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu možno uviesť aj rozhodnutie publikované v Zbierke pod č. R 3/2014, podľa ktorého za rozhodnutie vydané v súlade so zákonom nemožno považovať rozhodnutie, ktoré je zrozumiteľné iba pre správny orgán, ktorý ho vydal; tiež rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. R 60/2000, podľa ktorého zákonné požiadavky na konanie o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb stanovené zákonom č. 71/1967 Zb. (prípadne iným procesným predpisom), nie sú naplnené tým, že správny orgán v rozhodnutí doslovne

paragrafovaným znením alebo voľne uvedie ich znenie a ustálenými formuláciami deklaruje, že sa nimi pri rozhodovaní riadil.

29. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov, ale preskúmať zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, teda posúdiť, či správne orgány splnili povinnosti stanovené zákonom.

30. Aj z judikatúry Najvyššieho správneho súdu Českej republiky (napr. rozsudok z 22.01.2004, č. j. 4 Azs 55/2003 -51) vyplýva, že rozhodnutie správneho orgánu, v odôvodnení ktorého absentuje úvaha, ktorou bol správny orgán vedený pri hodnotení dôkazov, ktoré vykonal ako aj správna úvaha, ktorú použil pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, rovnako tak aj chýbajúca argumentácia ako sa vyrovnal s námietkami žalobcu ako účastníka správneho konania je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

31. Kasačný súd v súvislosti so skutočnosťami uvedenými žalovaným v kasačnej sťažnosti ohľadom doručovania prvostupňového rozhodnutia žalobkyňi dáva do pozornosti, že nedostatky odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia nemôžu byť konvalidované ani prípadným dodatočným vysvetlením resp. dopĺňujúcim vyjadrením správneho orgánu a ani súdu neprislúcha spôsobom presahujúcim akceptovateľnú mieru dopĺňať, resp. absentujúce argumenty správneho orgánu nahrádzať svojimi úvahami a vyvodzovať z nich závery, ku ktorým mal dospieť správny orgán, ktorého postup a úvahy mali byť obsahom odôvodnenia jeho rozhodnutia, pretože takáto aktivita presahuje rámec preskúmavacej právomoci súdu a zároveň zasahuje do sféry kompetencie správneho orgánu v agende vymedzenej zákonom.

32. Na základe uvedeného možno zhrnúť, že žalobou napadnuté oznámenie žalovaného nespĺňa kritéria preskúmateľnosti správneho rozhodnutia resp. opatrenia. Uvedené oznámenie nie je možné z dôvodu neuvedenia skutkových okolností a ich právneho významu zo strany žalovaného preskúmať z toho hľadiska, či boli splnené podmienky pre takýto postup (vybavenie veci oznámením o zmeškaní lehoty na podanie odvolania), resp. či nebolo povinnosťou odvolacieho správneho orgánu zaoberať sa vecnými námietkami účastníka a ukončiť správne konanie vydaním rozhodnutia.

33. Kasačný súd má za to, že správny súd postupoval v súlade so zákonom, vychádzal zo žalobných bodov žalobkyne, z ktorých námietku nepreskúmateľnosti napadnutého oznámenia zo strany žalobkyne považoval za dôvod na zrušenie preskúmaného oznámenia žalovaného. V tejto súvislosti poukazuje kasačný súd na to, že aj z rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu Českej republiky jednoznačne vyplýva, že zmyslom a účelom vymedzenia aspoň jedného žalobného bodu je vytvorenie rámca požadovaného súdneho prieskumu. Zákonná požiadavka je preto naplnená aj len celkom všeobecným a stručným - avšak zrozumiteľným a jednoznačným - vymedzením skutkových aj právnych dôvodov nezákonnosti alebo procesných väd správneho rozhodnutia tak, aby bolo zrejmé, v akej časti a z akých hľadísk sa má súd vecou zaoberať (rozsudok sp.zn. 4As 3/2008-78 z 24.08.2010).

34. Uplatnenie dispozičnej zásady v správnom súdnictve nemôže byť v rozpore s povahou práv, ktorým sa poskytuje ochrana, a ani so samotným účelom konania, ktorým je spravodlivá ochrana subjektívnych verejných práv; v tomto zmysle treba interpretovať aj jednotlivé ustanovenia SSP, v ktorých sa dispozičná zásada premieta (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 10Sžrk/13/2018 z 21.11.2018).

35. Pokiaľ žalovaný poukazoval na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Sžo/101/2014 zo 16.12.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 20S/155/2013 zo 07.10.2014, ako aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 23S/124/2015 z 11.11.2015, kasačný súd v tejto súvislosti uvádza, že uvedené rozhodnutia nemožno na prejednávajúcu vec aplikovať, keď v nich súdy nedospeli k záveru o nepreskúmateľnosti oznámenia o zmeškaní lehoty na podanie odvolania, ako tomu bolo vo veci, ktorá je predmetom tohto kasačného konania, pričom ide o takú vadu, ktorá bráni správne súdu napadnuté oznámenie preskúmať.

36. Kasačný súd vyhodnotil námietky žalovaného vznesené v kasačnej sťažnosti ako nedôvodné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia správneho súdu, a preto kasačnú sťažnosť žalovaného podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

37. Podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP kasačný súd rozhodol o náhrade trov kasačného konania tak, že úspešnej žalobkyni priznal proti neúspešnému sťažovateľovi (žalovanému) právo na úplnú náhradu trov kasačného konania. O výške náhrady trov konania na kasačnom súde rozhodne podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 2 SSP správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011, § 139 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.